

The Hologram Carousel.

The RTHU Cosmological Ideology of DAN.

Author: Dan Visser (DAN)^[0]

Date: August 6 2020

Abstract.

The Big Bang universe is not just only a 'hologram', but eventually a 'Hologram Carrousel'. That says (the 72-year old) Dan Visser, scientist, independent cosmologist and art-painter in the Netherlands. He introduces a 'hologram tensor', through which the dimension-structure of the universe-hologram can be determined. The layout shows how the hologram tensor is related to dark matter and dark energy. According to DAN dark matter is also no solid particle, but a force-particle, which takes part in the hologram tensor. This replaces the Planckborder (boundary) and the refined information-domain below as well. This is whereon the new universe-model is pillard, under the name Rotating Torus Hologram Universe (RTHU). This replaces the classical Big Bang universe. Moreover DAN describes how an 'ufo' can be understood, based on his new cosmological ideology.

Preface.

This article is written in Dutch for readers in the Netherlands. It will be translated in English within reasonable time.

De Hologram Carrousel.

De RTHU Kosmologische Ideologie van DAN.

Auteur: Dan Visser (DAN)^[0]

Datum: 6 Augustus 2020

Samenvatting.

Het Big Bang heelal is niet alleen maar 'hologram', maar eigenlijk een "Hologram Carrousel". Dat zegt (de 72-jarige) Dan Visser, wetenschapper, onafhankelijk kosmoloog en schilderij-kunstenaar. Hij introduceert een *hologram tensor* waarmee de dimensie-structuur van het heelal-hologram bepaald wordt. De uitwerking laat zien hoe de hologram tensor samenhangt met donkere materie kracht en donkere energie. Volgens hem is donkere materie ook geen vast deeltje maar een krachtdeeltje, dat meedoet in de hologram tensor. Die vervangt de Planckgrens en het verfijnde informatie-domein daaronder. Hierop berust zijn nieuwe heelal model, onder de naam *Roterend Torus Hologram Universum (RTHU)*. Het vervangt het klassieke Big Bang heelal. Tevens beschrijft hij hoe een 'ufo' begrepen kan worden op basis van zijn nieuwe kosmologische ideologie.

Voorwoord.

Dit artikel is geschreven voor lezers in Nederland. Het zal de komende tijd worden vertaald in het Engels.

Introductie.

Het RTHU visualiseert een roterende torus (dat eruit ziet als een ronddraaiende donut) als model voor het heelal. Een tweede torus eromheen (en er doorheen) is de donkere energie van het RTHU.

In de roterende torus zijn verschoven hologrammen ingebed als gematerialiseerde Big Bang heelallen.

Er zijn veel voorgaande artikelen die deze dynamiek aan de oppervlakte hebben gebracht. Maar terwijl dit artikel de bedoeling had een samenvatting te moeten worden van de meest recente artikelen, kwamen er toch weer een paar nieuwe puzzelstukjes bij die de crisis in de kosmologie nog duidelijker accentueren. In dit artikel worden beschreven:

- De hologram tensor
- De hologram impuls
- Donkere materie kracht
- Donkere energie kracht
- Variabele donkere energie
- Niet fundamentele donkere materie
- Aangepaste hologram expansiesnelheid
- Asymmetrie van het hologram

De auteur biedt zijn beschrijving aan bij de wetenschapsjournalistiek. Die schrijft veel over wat instituties zo al aan resultaten vinden, maar daar buitenom lijkt er weinig moed te bestaan te bestaan nieuwe inzichten op kosmologisch gebied, buiten de instituties om, onder de aandacht te brengen. En dat, terwijl we leven in een tijd dat ook buiten de instituties om grondig gereduceerd en gededuceerd over de realiteit. En daar hoort het heelal uiteindelijk ook bij. Vandaar dat de auteur zich zelf heeft opgesteld als 'journalist' bij het schrijven over zijn nieuwe kosmologische ideologie en nieuwe heelal model.

In een serie in cascade geschreven artikelen is Dan Visser (DAN) sinds 2009 gaan "puzzelen" aan zijn ideeën over donkere energie en donkere materie in een ander heelal-model. Het is hem daarbij opgevallen dat snaartheorieën, waarvan er vijf verschillende zijn, en zich typeren als M theorie en F theorie (Mother en Father) met open en gesloten snaren en 12 dimensies, een gigantisch aantal manieren heeft om materiedeeltjes te kunnen simuleren, maar niet weet welke fysica daar bij hoort. Hij denkt dat dit komt doordat er ten onrechte vastgehouden wordt aan het heelal op basis van de "Big Bang" en er wordt vastgehouden aan de opvatting dat er onder de Planckgrens geen zinvolle informatie zou bestaan. Die oorzaken moeten volgens hem worden weggenomen. Anders kom je niet dichterbij een nieuw kosmologisch fysisch beeld van het heelal. Vandaar dat hij in de afgelopen jaren zelf een methode heeft opgepakt om dieper inzicht daarin te krijgen.

Hij is teruggegaan naar het gebruik van basis-analytische meetkunde en algebra (2009-heden) en een alternatieve uitwerking voor het behoud van informatie in het heelal (2004). In de loop van zijn artikelen is hij 'puntdeeltjes' gaan uitbreiden met 'verfijnde puntdeeltjes' in zijn *Hologram Tensor*. Dus géén snaren! Want DAN denkt dat de deterministisch-fysische dynamiek ook mogelijk is onder de Planckgrens, die met (sub) informatie-getallen beschreven kan worden. Hij noemt dat *duo-bits*. Uiteindelijk kan hij daarmee laten zien dat donkere materie geen vast deeltje is, maar als "donkere materie kracht" bestaat "onder de Planckgrens". Dat geheel heeft hij vervangen door de "Hologram Tensor". Tevens heeft hij een enorme te grote factor (10^{120}) uit de kwantum-berekende vacuümenergie-dichtheid van het "Big Bang heelal" verspreid over de hologram tensor, donkere materie kracht en donkere energie. Maar de institutionele fysica-gemeenschap leert dat informatie onder de Planckgrens niet-zinvol is, terwijl uit zijn uitwerkingen blijkt dat dimensies van tijd een 6 dimensionale constante is, zowel in de Hologram Tensor, als de daarvan afgeleide donkere materie kracht en donkere energie. Volgens hem heeft deze 'extra tijd' invloed op de "tijd" uit het zwaartekracht-model van Albert Einstein (de algemene relativiteit). Waarom zou dat niet zinvol zijn?

Het gebruik van de Hologram Tensor (en de daaruit afgeleide donkere materie kracht en donkere energie) zorgen voor de ‘oorzaak’ dat veranderingen van kwantum-verstrengeling niet meer instantaan gaan. Deze oorzaak betekent dat instantaan tijd kan kosten of tijd opleveren! Dat hangt af van welke kant de “Hologram-Tensor” opdraait in de “Hologram-Carrousel”. In deze nieuwe dynamiek is het behoud van informatie en causaliteit gewaarborgd.

Hij komt met dimensionele formules voor ‘donkere materie kracht’ en ‘donkere energie’ in samenhang met kwantumzwaartekracht. Die zijn anders dan de donkere materie en donkere energie in het Big Bang heelal. Bijvoorbeeld: Donkere energie in het RTHU is variabel en niet constant zoals in het Big Bang heelal. Vandaar dat waarnemingen aan de uitdijning van het Big Bang heelal verschillende uitdijngsnelheden vertonen tussen onderling lokale heelal-gedeelten, als ook ten aanzien van de oorsprong van het heelal (de Big Bang).

Een ander voorbeeld: Donkere materie is geen vast materiedeeltje, maar een kracht-deeltje, waarvan inmiddels is aangetoond dat het bestaat (X17). Maar, waarover veel reserves bij institutionele wetenschappers bestaat. Het staat te boek als een “5-de fundamentele kracht”, maar dat wringt met de bestaande kosmologie. Los dáárvan denken veel experimentele fysici alsnog vaste donkere materie deeltjes te vinden, zoals ‘wimps’, axionen, of overblijfselen van elkaar uitdovende materiedeeltjes. Maar juist die 5-de fundamentele kracht is volgens DAN een basis-kenmerk van een nieuw kosmologisch model!

In DAN’s optiek komt de 5-de fundamentele kracht vanuit onder de Planckgrens en die is vervangen door de Hologram Tensor die meedoet in het RTHU. Dat is niet onredelijk, want recentelijk zijn mathematici er in geslaagd te bewijzen dat in de diepte van zwarte gaten, voorbij de Cauchy-grens waar gesloten-ruimte-tijd-paden overgaan in gesloten-tijdpaden, die ‘paden’ niet helemaal ‘glad’ zijn maar wel “verlicht”). Hierdoor blijft het determinisme in tact ^{[1][2]}.

De Hologram Tensor van DAN

De “Hologram Tensor” T_{dan} neemt de plaats in van de Planckgrens en het ‘volledige gebied’ daaronder. Dit betekent dat de Planckgrens her-gedefinieerd wordt met nieuwe basis-dimensies uit het RTHU. Daaruit volgt een dimensionele structuur voor donkere materie kracht (F_{dm}^2) en donkere energie (Y). Hier volgen primaire resultaten:

- De hologram tensor T_{dan} staat in 12 dimensies (6 ruimtelijk en 6 tijd)
- De donkere materie kracht F_{dm}^2 staat in 20 dimensies (14 ruimtelijk en 6 tijd)
- De donkere energie Y staat in 22 dimensies (16 ruimtelijk en 6 tijd)

Als volgt:

$$\begin{aligned}
 T_{dan} \left[\frac{m^6}{s^6} \right]_{12D} &= \left[\left(\frac{m^2}{s^2} \right)^3 \right] \\
 F_{dm}^2 \left[\frac{m^{14}}{s^6} \right]_{20D} &= \left[\left(\frac{m^2}{s} \right)^7 s \right] \\
 Y \left[\frac{m^{16}}{s^6} \right]_{22D} &= \left[\left(\frac{m^2}{s} \right)^8 s^2 \right]
 \end{aligned} \tag{1}$$

Hieruit volgt:

$$\begin{aligned} F^2_{dm} [m^8 T_{dan}] \\ Y [m^{10} T_{dan}] \\ \frac{Y}{F^2_{dm}} [m^2] \end{aligned} \quad (2)$$

De vergelijkingen uit (2) betekenen dat de hologram tensor de dimensioneel ruimtelijke structuur van donkere energie en donkere materie kracht bepaalt.

Deze samenhang typeert ook de eerder in DAN's artikelen afgeleide formule:

$$\frac{Y}{F^2_{dm}} = n^2 (F_N^{G=1})^2 [m^2]$$

Daarbij geldt dat $F^2_{de} - Y = 0$

Hierin bepaalt F^2_{de} het behoud van informatie in het RTHU.

Waarde-factoren voor de energiedichtheid in het RTHU.

Uit (1) en (2) volgen *drie dimensionele factoren*. Die bepalen de waarde van de hologram tensor, maar ook de waarde van de donkere materie kracht en donkere energie.

Vervolgens wordt de enorm te grote factor van 10^{120} voor vacuüm-energiedichtheid volgens de kwantummechanica) verspreid in het veel grotere RTHU. De grote factor reduceert daardoor tot $10^0 = 1$. De waarde van de factor wordt evenredig verdeeld over de ruimtelijke én tijd-dimensies van de hologram tensor (over 12 D), de donkere materie kracht (over 20 D) en donkere energie (over 22 D).

Dit ziet er als volgt uit:

$$\begin{aligned} T_{dan} \left[(10^{120})^{\frac{1}{12}} = 10^{10} \right] \\ F^2_{dm} \left[(10^{120})^{\frac{1}{20}} = 10^6 \right] \\ Y \left[(10^{120})^{\frac{1}{22}} = 10^{5,4545454545} \right] \end{aligned} \quad (3)$$

Hieruit volgt een opmerkelijke uitkomst voor het begrip "donkere materie", want:

$$\frac{Y}{F^2_{dm}} = \frac{10^{5,4545454545}}{10^6} = 10^{-0,5555555555} = 0,2782559403 \cdot n^2 (F_N^{G=1})^2 [m^2] \quad (4)$$

Zodat hieruit volgt:

$$\frac{Y}{F^2_{dm}} = 27,8\% \cdot n^2 (F_N^{G=1})^2 [m^2] \quad (5)$$

Dat percentage 27,8% van het aantal (n) kwantumzwaartekracht-oppervlakken komt overeen met de ongeveer 27 % aan donkere materie die door de Planck-satelliet is gemeten volgens het klassieke Big Bang heelal! Het percentage (of de factor) is constant. Sterker nog: het betekent dat “donkere materie” op kwantumschaal niet fundamenteel is. En dat strookt met de nieuwe zwaartekrachttheorie van Hoogleraar Erik Verlinde (UvA-NL), die theoretisch heeft aangetoond dat “donkere zwaartekracht” rechtstreeks uit gewone zwaartekracht kan worden afgeleid. Ook is dat geverifieerd op relatief grote schaal van het heelal. Maar met vergelijking (5) lijkt nu ook op zeer kleine schaal “donkere zwaartekracht” te kunnen worden uitgerekend.

DAN heeft dit “donkere materie kracht” genoemd (in plaats van donkere zwaartekracht) om te benadrukken dat donkere materie een kracht is, die wordt veroorzaakt door het gebied onder de Planckgrens, mee te nemen in het RTHU. Tevens merkt hij op dat de verspreiding van de enorme (te grote) factor (kwantum) vacuüm-energiedichtheid het verlies van informatie in het RTHU herstelt. Dat verlies van informatie werd ook al wel fundamenteel gewaarborgd door de RTHU-formule:

$$F_{de}^2 - Y = 0 \quad (6)$$

Hierin is F_{de}^2 donkere energie kracht uit DAN's alternatieve gedachten-experiment voor het weg en naderbij schalen van een groot en klein zwart gat, dat grenzen zijn van de algemene relativiteit.

In navolging van vergelijking (5) kan ook de dimensionele verhouding van de factoren van de hologram tensor en donkere materie kracht bepaald worden, als volgt:

$$\frac{T_{dan}}{F_{dm}^2} \left[\frac{10^{10}}{10^6} = 10^4 \right] \quad (7)$$

Volgens DAN weerspiegelt dit de onzekerheidsfactor van G op de in het RTHU opgenomen Planckgrens. En ook voor de dimensionele verhouding van de factoren voor donkere energie en de hologram tensor volgt:

$$\begin{aligned} \frac{Y}{T_{dan}} \left[\frac{10^{5,4545454545}}{10^{10}} = 10^{-4,5555555555} = 0,0000278255 = 2,78 \times 10^{-5} m^{10} \right] \\ \frac{Y}{T_{dan}} \left[(2,78)^{\frac{1}{5}} \times (10^{-5})^{\frac{1}{5}} m^2 = 1,226994144 \times \frac{1}{10} m^2 = 0,1227 m^2 = 1227 cm^2 \right] \\ \frac{Y}{T_{dan}} \left[35 cm \times 35 cm \right] \end{aligned} \quad (8)$$

Hier is kenmerkend dat er een relatief kleinschalig oppervlak wordt weerspiegeld (35 x 35 cm) voor de verhouding van donkere energie en de hologram tensor. De oorzaak is terug te vinden in de dimensionele correlatie uit vergelijking (2).

Het is doenlijk om daar een dimensionale constructie van te maken. Er zijn 5 van deze oppervlakken nodig om een open-kubus te vormen. Vier daarvan kunnen met de open-kanten naar buiten tegen elkaar aangezet worden en een kruis-object vormen. Dat dit object stil staat, is af te leiden uit het gegeven dat de draaiing van de Hologram Tensor uit de verhouding is weg gedeeld. Indien dat niet gebeurt, ontstaat er een dimensionele structuur van een aan alle omliggende kanten samengeknepen donkere materie torus, met daarbinnen een gewone gravitatie ruimte. Deze figuur heeft een naam: “de vacuüm helikopter van DAN”. Deze figuur werd eerder al afgebeeld op 27 april 2020 in referentie artikel ^[3]. Opnieuw is dez figuur opgenomen in dit artikel (fig.2)

De figuur (2) laat zien hoe de dynamiek als “ufo” beschouwd kan worden. Uiteraard is dat geen “helikopter” zoals wij die kennen, al vliegend door de aardse lucht. nee, het is een “tijdsvoertuig” dat

gebruik maakt van donkere energie en donkere materie kracht uit vacuüm. Het verplaatst zich door het RTHU heen in de “extra tijd”. Want de tijdsdimensies in de donkere energie en donkere materie kracht van het RTHU domineren de ruimtedimensies ervan. Indien de mens op aarde in staat zou zijn een dergelijk voertuig te fabriceren dan is dat het einde van het tijdperk van reizen door de ruimte een feit. En ja, ook opmerkelijk is: Gelet op de het relatief kleine kruis-object is de “ufo” in doorsnede ruim één meter ($3 \times 35 \text{ cm} = 105 \text{ cm}$) en in hoogte 35 cm (in stilstand). “Hoogbegaafde wezens” zullen naar verwachting daarom gelijk of kleiner zijn dan 20 cm, ook al kan de “ufo” in doorsnede en hoogte bij rotatie een aantal factoren groter zijn.

Deze voorstelling van een “ufo” lijkt wat onwerkelijk, maar maakt gebruik van het “het toevoegen van tijd” in het constante interval van de speciale relativiteit bij een bepaald referentie-frame: Een lengte daarin lijkt daardoor kleiner dan een lengte in een bepaald ander referentie-frame. Ruimtelijke objecten lijken daardoor kleiner te worden. Bij de “ufo” in rotatie zien we die dan ook ‘verdwijnen’ in het vacuüm. Het interval per referentie-frame is echter wel constant, zoals Albert Einstein heeft uitgewerkt. Normaliter is men er daarbij aan gewend dat lengtes langer worden naarmate de tijd trager verstrijkt naarmate men dichterbij de buurt komt van de lichtsnelheid. Maar dat is hier niet aan de orde. Door de “toevoeging van tijd” verstrijkt de tijd sneller door invloed van de donkere materie kracht. Die komt in het RTHU vanuit onder de Planckgrens die meedoet.

RTHU dimensies versus M + F snaartheorie dimensies.

De vergelijkingen (1) en (2) laten zien dat de constante dimensionele tijd in de formules voor de hologram tensor, donkere energie en donkere materie kracht in 6D staan, terwijl in de M + F theorie tijd als 1D in één richting gebruikt. Immers, de snaargedachtewereld is naarstig op zoek naar nieuwe fysica voor het Big Bang heelal. Maar het Big Bang heelal is niet fundamenteel. In het RTHU wordt het complete Planckdomein onder de Planckgrens gebruikt, terwijl de M + F theorie dat niet doet. In het RTHU wordt determinisme-dynamiek van ‘duo-bits’ onder de Planckgrens RTHU met gebruik van puntdeeltjes toegevoegd aan het kosmologisch model.

In de M + F theorie worden snaren en branen gebruikt. Vandaar dat ik hier de basis van dimensies in een schema heb vergeleken:

Schema dimensies (index s staat voor space; index t staat voor time; AR voor Algemene Relativiteit):

Voor de RTHU ruimte: (9)

(puntdeeltje als $1D_s$) -> $RTHU\ 1D_s - > 6D_s(T_{dan})$

{ AR is $3D_s + 1D_t = 3D_s + 6D_s(T_{dan}) = 9D_s$ } -> $RTHU\ 9D_s - > 14D_s(F^2_{dm})$

{ RTHU = AR + donkere materie kracht + $2D_s$ voor Y } -> $14D_s - > 16D_s(Y)$

De M + F snaartheorie past $10D_s + 2D_s = 12D_s$ toe (met een D2-braan). Aan elk punt op de D2-braan zit een torus vast, volgens de F-theorie. Een hogere “braan” verandert elk van die ‘tori’ in een er aan vast zittende ‘samengeknepen torus’. Onder de 11 dimensies was geen symmetrie mogelijk. De 12 dimensies waarborgen de symmetrie voor het begin van het Big Bang heelal. Maar het RTHU heeft met de “Hologram Tensor” voor een dimensionele opwaardering van tijd gezorgd. Dat de M + F theorie veel moeite steekt in symmetrie is, omdat dit nodig zou zijn om het Big Bang heelal te redden met een goede combinatie van algemene relativiteit en kwantum-zwaartekracht. Maar daarin ligt nu juist (psychologisch gezien) het behoud van het Big Bang heelal als een “soort van verslaving”

besloten. Er is een “afkicks nodig van de Big Bang”! Want, wat heb je aan een snaar-ideologie, die er op gericht is om een verfijnde fysica te reproduceren zonder (op dit moment) te weten voor welke fysica dat is? En een goedmakende filosofie om er goed mee te kunnen rekenen is prachtig, maar wat daarna? Het gaat toch om een duidelijke fysieke realiteit? En ondertussen zijn er fundamentele niet-repareerbare afwijkingen ontstaan in de theorie en het model van het Big Bang heelal.

Wa wil nu het geval: Het RTHU heeft met de “Hologram Tensor” ook 12 dimensies, Daarvan zijn er 6 ruimtelijk en 6 tijd. Dat zijn er samen meer dan 11, dus er is symmetrie! Maar, de donkere materie kracht heeft er 14 ruimtelijk en 6 tijd en de donkere energie heeft er 16 ruimtelijk en 6 tijd. Die 6 tijd is constant! Ruimtelijk, en qua tijd, is de Hologram Tensor symmetrisch, maar donkere materie kracht en donkere energie zorgen voor een toenemende asymmetrie, als volgt:

$$\begin{array}{ll}
 T_{dan} & (“3-3”) \text{ vs (tijd “3-3”) } \text{ ruimte en tijd symmetrie} \\
 F_{dm}^2 & (“7-7”) \text{ vs (tijd “3-3”) } \text{ ruimte (symmetrie), maar ten opzichte van tijd: asymmetrie} \\
 Y & (“8-8”) \text{ vs (tijd “3-3”) } \text{ ruimte (symmetrie), nog méér asymmetrie ten opzichte van tijd}
 \end{array}
 \tag{10}$$

De symmetrie verschuift ruimtelijk naar asymmetrie versus de constante 6D tijd.

- 1) Dit geeft experimentele fysici de mogelijkheid donkere materie kracht en donkere energie anders te gaan detecteren, namelijk ten opzichte van 6D tijd.
- 2) En het lijkt dus logisch dat er asymmetrie bij het begin van het Big Bang heelal moet zijn geweest.

En wat blijkt !!

De asymmetrie is gemeten door naar de draaiing van 200.000 lokale spiraalstelsels te kijken^[4]. Daarvan zouden er voor symmetrie evenveel rechtsom als linksom moeten draaien. Maar er blijkt een disbalans te bestaan van 2% tussen waarnemingen vanuit de noordpool en de evenaar op Aarde. Dit betekent dat het begin van het Big Bang heelal geen symmetrie gehad heeft en derhalve moet hebben gedraaid (geroteerd). De indruk dat dit langs verschillende assen is gebeurd is aannemelijk als het Big Bang heelal als onderdeel wordt beschouwd van het roterende RTHU.

Dit betekent het einde van: (11)

- Het “no-boundary-principe” (dat wil zeggen het begin van het Big Bang heelal uit een punt);
- Het alles omvattende “kwantumruimte-superpositie met kosmische inflatie” (waaruit het Big Bang heelal één van “velen” is);
- Het “kwantumtunnel-effect heelal” (een heelal dat plotsklaps begonnen is zoals de ‘pop-up’ van een deeltje uit vacuüm).

En daarmee is nog niet alles gezegd.

Er is namelijk een onoverkomelijk afwijking geconstateerd bij de Hubble constante, die de uitdijingsnelheid van het Big Bang heelal weergeeft. Die blijkt 10% te groot te zijn als het lokale heelal vergeleken wordt met het vroege heelal (dus vlak na de Big Bang). En ondanks dat er meerdere methoden zijn gebruikt, past dat niet in de bestaande Big Bang-ideologie van een gelijkmatige constante uitdijing van het Big Bang heelal. Kortom: Crisis in de kosmologie !!

Wat is die crisis dan precies? Dat is, dat er een ander begin van het heelal moet zijn geweest en dat kan niet zonder implicatie blijven voor het dagelijkse tegenwoordige heelal. En wat is dan die implicatie? Dat is, dat het heelal niet alleen een holografische oorsprong had, maar dat de oorsprong ook roterend moet zijn, oftewel een roterend hologram. En als dat voor het “begin”

geldt, dan moet dat ook in “tegenwoordige heelal” merkbaar zijn. Vandaar dat dit artikel heet: “De Hologram-Carrousel”.

De Hubble constante bepaalt met de stelregels van het RTHU.

In DAN’s artikel “crisis in de kosmologie” heeft hij berekend wat de waarde van de Hubble constante moet zijn volgens het RTHU-model. Die waarde is 73,3 km/s.mpc. Laat dat nu precies de waarde zijn die met de meetmethode van sterke zwaartekrachtlenzen voor het meten van quasars gevonden wordt door het HOLICOW-project met een waarde van 73,3 km/s.mpc.

Dit is een andere waarde dan de 67,4 km/s.mpc, die volgens de Planck-satelliet en DES-metingen op basis van het ‘oer-licht’ zijn gevonden, dat vlak na de Big Bang zichtbaar werd. In DAN’s berekening is niet van het ‘oer-licht-moment’ uitgegaan, maar van het ‘eigenlijke Big Bang-moment’. Dat moment is omgezet naar de vorm van de Big Bang in het RTHU (zie fig. 1).

In een aparte formule, waarin de percentages donkere materie (27%) en zichtbare materie (4%) zijn opgenomen, is het mogelijk een wisselwerkende ouderdom voor het eigenlijke Big Bang-moment te bepalen van 46,5 miljard lichtjaar. Dit correspondeert vervolgens met het ‘oer-licht’ van 14,415 miljard jaar geleden. Ook is de donkere energie gebruikt. Want de factor 10^{120} , waarmee volgens de kwantummechanica vacuümenergie-dichtheid veel te groot is ten opzichte van de waarde die met de algemene relativiteit is uitgerekend, wordt deze vacuümenergie-dichtheid verspreid over het RTHU en terug gebracht tot waarde 1.

Elke lengte in het RTHU wordt hierdoor een factor $(10^{120})^{1/3} = 10^{40}$ groter. (12)

Dit geldt vervolgens ook voor de Plancklengte. Daardoor ontstaat een methode om de straal van het eigenlijke Big Bang-heelal te vergelijken met de Planck-straal. Dit levert een factor op waarmee de schaal-standaard van 1/mpc voor de Hubble constante vergroot wordt. Dit levert een toename van de Hubble constante op ten opzichte van waarde die volgt uit de waarneming van het ‘oer-licht’ door de Planck-satelliet en DES.

Het resultaat is dat $H_0 = 67,4$ km/s.mpc (Planck en DES) verandert in $H_0 = 73,3$ km/s.mpc. Dit is ongeveer 10% meer.

Die 10 % is ook uitgerekend op basis van verschuiving van Big Bang heelallen in het RTHU^[5]

Er is ook een Hologram impuls voor het RTHU bepaald.

Het volledige gebied onder de Planckgrens blijkt ook weergegeven te kunnen worden door een *hologram impuls in het kwadraat per vierkante meter (vergelijking 16)*. Die wordt gegenereerd wordt door de ‘dimensie van duo-bits’. Die hebben een effect hebben op tijd omdat ze de kwantum-verstrengeling veranderen. In de huidige fysica en kosmologie is die dynamiek “instantaan”, maar in de “Hologram Carrousel” kost dat tijd, of levert het tijd op. Dit is merkbaar door verandering in zwaartekracht (lokaal en non-lokaal). De *hologram Impuls* ziet er als volgt uit:

$$T_{dan} \left[\left(J \cdot \frac{m}{s} \right) \left(J \cdot \frac{m}{s} \right) \frac{1}{kg^2} \right] \quad (13)$$

<-Duo 1 Duo 2->

De dimensie van de ‘duo-bits’.

$$\text{For } \left[\frac{1}{kg^2} = \frac{1}{\left(G \frac{m^3}{s^2}\right)^2} = \frac{s^4}{m^6} \right]_{G=1} \quad (14)$$

volgt:

$$T_{dan} \left[\left(J^2 \cdot \frac{m^2}{s^2} \right) \frac{s^4}{m^6} \right] = \left[\left(\frac{Js}{m^2} \right)^2 \right] \quad (15)$$

Een *torus-spin* per vierkante meter.

Maar hieruit volgt:

$$T_{dan} \left[\left(\frac{Js}{m^2} \right)^2 \right] = \left[\left(\frac{kg \frac{m^2}{s^2} s}{m^2} \right)^2 = \left(\frac{kg \frac{m}{s^2} s}{m} \right)^2 \right] = \left[\frac{(F_H s)^2}{m^2} \right] \quad (16)$$

Daarin is F_H de Hologram kracht.

En is $\frac{(F_H s)^2}{m^2}$ de *hologram impuls* per vierkante meter.

De hologram impuls genereert de donkere materie kracht als volgt:

$$F^2_{dm} \left[(Jm^2)(Jm^2) s^2 \right] \quad (17)$$

Hieruit volgt:

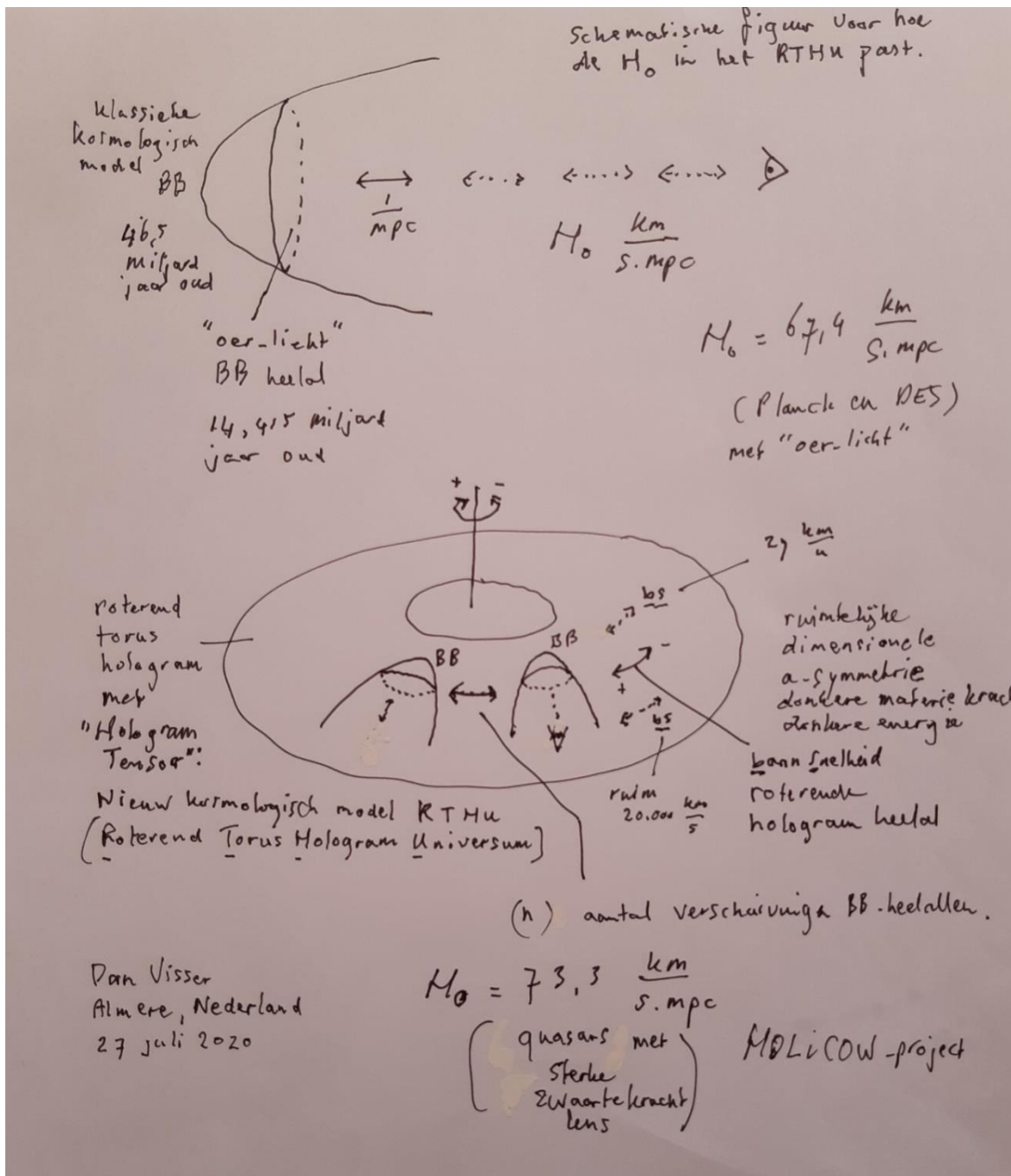
$$F^2_{dm} \left[(Js)^2 (m^2)^2 \right] \quad (18)$$

Torus-spin met een torus-doorsnede van een vierkante meter .

$$\text{Check: } F^2_{dm} \left[T_{dan} m^8 \right] = \left[\left(\frac{Js}{m^2} \right)^2 \right] x \left[m^8 \right] = \left[(Js)^2 (m^2)^2 \right] \quad (19)$$

Donkere materie kracht is de hologram tensor in 8D ruimte; zie ook terug naar vergelijking (2).

Figuur 1: Schematisch overzicht van ingebedde hologrammen in het Roterend Torus Hologram Universum (RTHU), die de indruk geven van voortdurend verschuivende Big Bang heelallen in de tijd die nooit begonnen is en ook nooit zal eindigen.

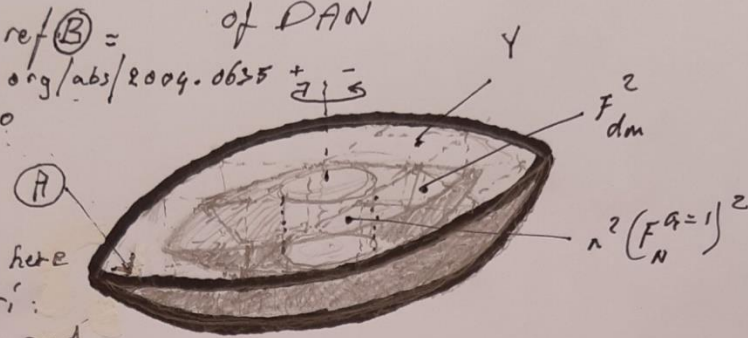

Figuur 2: De "vacuüm-helikopter van DAN" waarmee buiten de ruimte om door tijd heen gereisd kan worden die nu niet bij de fysica en kosmologie worden betrokken.

Dan Visser, Almere, Netherlands (august 4 2020)
(DAN)

The vacuum-helicopter (is the "ufo")
of DAN

Also see ref. (B) = www.vixra.org/abs/2009.0635 + $\vec{z} \vec{s}$
27 april 2020

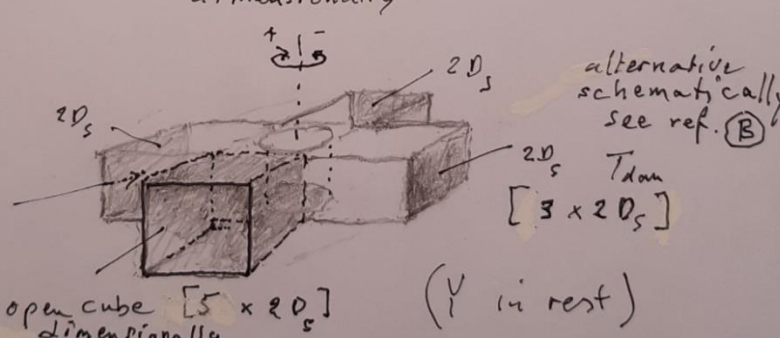

What we see here are two tori: one for F_{dm}^2 and one for Y . An 'inner' and 'outer' torus conform my articles (ref: www.vixra.org/author/dan_visser)

Y = dark energy field (in full movement)
 F_{dm}^2 = dark matter force field
 $n^2 \cdot (F_N^{G=1})^2$ = gravitational 'cockpit' ("ufo")

$Y \quad [5 \times 2D_s \times T_{dan}] = [m^{10} \times T_{dan}]$
dimensionally

The squares will contract towards full movement in a point, and form the 'ridge' as in (A) and reference (B)

alternative schematically see ref. (B)

Y in beginning-movement $[2D_s = 35cm \times 35cm]$

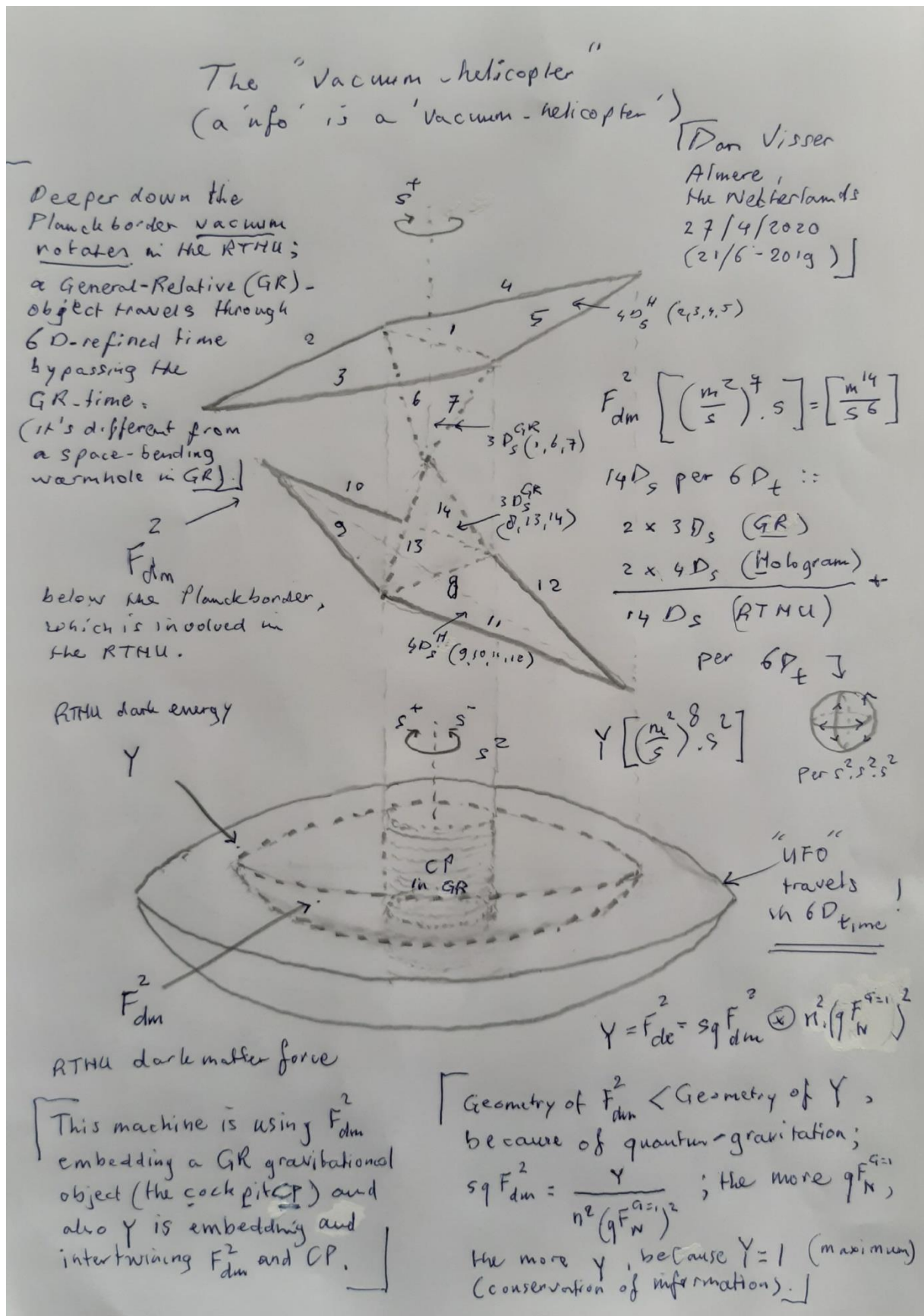
"Aliens" are relatively small, smaller than 20cm

$$F_{dm}^2 = \frac{Y}{n^2 (F_N^{G=1})^2} \quad \text{or} \quad \frac{Y}{F_{dm}^2} = n^2 (F_N^{G=1})^2$$

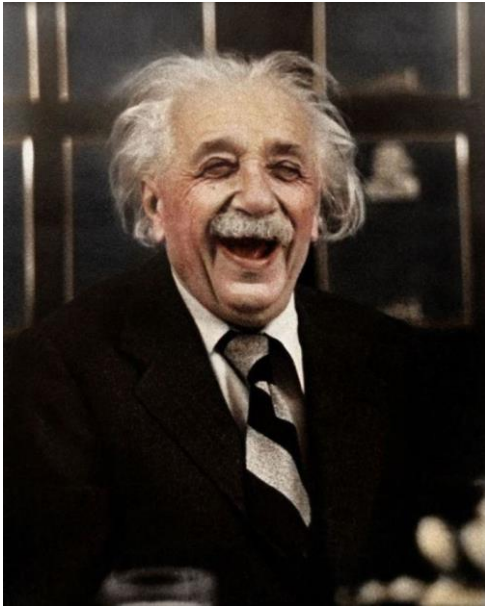
$F_{dm}^2 \quad [10^8 \cdot T_{dan}]$ dimensionally

Y is variable, because n^2 is variable

Figuur 3: De "vacuüm helikopter van DAN" genoemd zijn artikel van 27 April 2020 die dimensioneel is gecorreleerd is met figuur 2.

Figuur 4: Lachende Albert Einstein en Dan Visser (DAN)

Albert Einstein

Dan Visser

Referenties.

[0] ing. Dan Visser (DAN), Almere, The Netherlands | contact: email dan.visser@planet.nl | phone: +31 (0) 36 54 99 701

[1] <https://www.quantamagazine.org/mathematicians-disprove-conjecture-made-to-save-black-holes-20180517/>

[2] <https://arxiv.org/abs/1710.01722>

[3] www.viXra.org/abs/2004.0635

[4] <https://www.newscientist.nl/nieuws/sporen-gevonden-van-vroegere-draaiing-heelal/>

[5] www.viXra.org/abs/2006.0252 (vergelijking 1).